

ANGIELSKI
PRZYJAZNY
MÓZGOWI

JUSTYNA
NOJSZEWSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego dla klas VII-VIII spójny z wariantem podstawy programowej II.2 (Drugi język obcy nowożytny)

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Dorota Hołownia-Dudek
Małgorzata Stefanowicz
Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak
Jadwiga Iwanowska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

A fortune teller, an old lady and 50 zloties. / Wróżka, staruszka i 50 złotych.

Klasa / czas trwania lekcji

klasa VIII / 45 minut

Cele

- ogólny: uczeń przedstawia swoje intencje i plany na przyszłość,
- operacyjne: uczeń zna zastosowanie i budowę czasu Future Simple, tworzy proste zdania z wykorzystaniem tej struktury, uczniowie z SPE znają zastosowanie czasu i potrafią stworzyć zdanie oznajmujące.

Metody i techniki pracy

burza mózgów, metoda translacyjna połączona z personalizacją treści.

Formy pracy

indywidualna, w parach, zbiorowa.

Środki dydaktyczne

tablica interaktywna, karta pracy z przykładami różnych typów zdań w czasie Future Simple oraz pytaniami wspierającymi proces samodzielnego dochodzenia do wiedzy.

Opis przebiegu lekcji

1. Wstęp, cel lekcji i kryteria sukcesu. Nauczyciel pisze na tablicy trzy wyrażenia: wróżka, staruszka i 50 złotych, a następnie pyta uczniów, co łączy te określenia i / lub czym będą się zajmowali na tej lekcji (w odniesieniu do zapisanych wyrazów). Po kilku minutach zbierania pomysłów, uczniowie poznają cel lekcji – nauczymy się opisywać swoje plany na przyszłość przy pomocy czasu Future Simple. Kryteria sukcesu przyjmą postać: znam trzy zastosowania czasu FS (przydatny skrót), potrafię zbudować zdanie oznajmujące, pytanie i przeczenie w czasie FS (5 minut).
2. Ćwiczenia praktyczne.
 - I. Nauczyciel wraca do trzech tajemniczych wyrażen i odwołuje się do uczniowskich skojarzeń. Okazuje się, że są to haki pamięciowe, które mają im ułatwić zapamiętanie zastosowania czasu Future Simple, bowiem wróżka oznacza niepewne plany na przyszłość, staruszka – spontanicznie podejmowane decyzje, a 50 zł – prośby i obietnice. Zadaniem uczniów jest stworzenie przykładowych zdań (w języku polskim), będących realizacją tych zastosowań (np. Kacper pojedzie do Hollywood. Pomogę ci. Obiecuję, że posprzątam w moim pokoju). Nauczyciel zapisuje te zdania na zwykłej tablicy lub wykorzystuje tablicę interaktywną i platformę www.classroomscreen.com, aby móc wrócić do nich w drugiej części

lekcji. (Warto dokonać selekcji i wybrać proste przykłady, które uczniowie potem będą w stanie przetłumaczyć.) Uczniowie w tym czasie zapisują zastosowanie czasu FS w swoich zeszytach (10 minut).

II. Następnym krokiem jest poznanie budowy zdań oznajmujących, pytań i przeczeń. Uczniowie mają za zadanie dobrać się w pary. Każdy zespół otrzymuje kartę pracy z przykładowymi zdaniami (np. She will sing. Will she sing? Yes, she will. No, she won't. What will she sing? She won't sing.). Zadanie polega na analizie tych przykładów i próbie ustalenia metody tworzenia zdań oznajmujących, pytań i przeczeń. Karta pracy zawiera również pytania do poszczególnych zdań, na które należy ustalić odpowiedź (np. skąd wziął się skrót won't i co może oznaczać, jak tworzymy pytania itp.). Po upływie kilku minut nauczyciel sprawdza wnioski poszczególnych par (np. losując odpowiadających przy pomocy patyczków). W trakcie wypowiedzi poszczególnych uczniów na tablicy pojawia się notatka wizualna, tworzona w miarę zbierania kolejnych informacji (15 minut).

3. Weryfikacja umiejętności. Kolejne zadanie opiera się na polskich zdaniach stworzonych przez uczniów podczas poznawania zastosowania czasu FS. Standardowa metoda translacyjna (w wersji ustnej i / lub pisemnej) jest tu wspierana poprzez spersonalizowane przykłady stworzone przez samych uczniów, dzięki czemu widzą oni bezpośrednie zastosowanie struktury czasu Future Simple w życiu codziennym. Jest to jednocześnie forma sprawdzenia opanowania treści lekcji. Jeśli nauczyciel korzysta ze strony www.classroomscreen.com, na której wcześniej zapisał przykłady uczniów, może teraz wykorzystać opcję „losowanie imienia”. Wyznaczony uczeń tłumaczy wskazane zdanie. Następna wylosowana osoba zmienia to zdanie na pytanie, kolejna – na przeczenie itd. (10 minut). Proponowane ćwiczenie pozwala na bieżącą diagnozę stopnia opanowania przez uczniów budowy czasu oraz ustną ocenę poprawności wykonania zadania.
4. Ewaluacja zajęć. Na zakończenie lekcji uczniowie otrzymują ostatnie zadanie. Na samoprzylepnych karteczkach mają zapisać swoje imię, a następnie przykleić je na plakat, przedstawiający schody składające się z trzech stopni. Najniższy stopień jest opatrzony komentarzem „jeszcze nie umiem”, stopień środkowy – „radzę sobie, ale nie ze wszystkim”, a stopień najwyższy – „wszystko jest zrozumiałe”. Uczniowie dokonują w ten sposób samooceny opanowania materiału, a nauczyciel zyskuje informację zwrotną przydatną do dalszej pracy (5 minut).

Zaintrygowanie uczniów na początku lekcji tajemniczymi określeniami przykuwa ich uwagę, ułatwia zapamiętywanie i mobilizuje do dalszej pracy. Jest to jednocześnie jeden z elementów modelu ARCS. Metoda haków skojarzeniowych jest kolejnym elementem wspierającym proces zapamiętywania.

Przykładowe zestawy zdań, na bazie których uczniowie mają odkryć sposób tworzenia zdań oznajmujących, pytań i przeczeń warto rozbudować o kilka różnych sekwencji z użyciem innych osób oraz zapisów skróconych, np. he'll, won't.

Notatka wizualna powinna minimalizować przekaz słowny na rzecz rysunków, np. zamiast pisać budowa zdań oznajmujących, można narysować plusik, zamiast określenia podmiot lub osoba warto narysować prostego ludzika (np. wg wzoru ze strony www.kwadraciaki.pl), słówko will wstawić w ramkę, a z pierwszej formy czasownika zrobić kolumnę jońską, ponieważ elementy sketchnotingu (notowania wizualnego) zasadniczo wspierają proces kodowania (ułatwiając pracę szczególnie uczniom z SPE), uatrakcyjnijają notatkę, personalizują ją i wpierają rozwój kreatywności.

Tłumaczenie przykładów stworzonych wcześniej przez uczniów oraz modyfikowanie ich na pytania lub przeczenia jest prostym sposobem na sprawdzenie poziomu opanowania przewidzianych umiejętności.

Uczniowie zdolni mogą spróbować tworzyć bardziej rozbudowane zdania, tworząc np. wizję naszej planety za 100 lat.

Uczniowie z SPE mogą ograniczyć się tylko do tworzenia zdań oznajmujących, ale zależy to od ich potrzeb i możliwości.

Prezentowany scenariusz rozwija kompetencje m.in. w zakresie umiejętności uczenia się oraz kreatywnego wyrażania pomysłów i znaczeń.